

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«СІЛЬСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ»

Компонента освітньої програми – *вибіркова* (5 кредитів)

Освітньо-професійна програма	Регіональний розвиток і просторове планування
Спеціальність	106 Географія
Галузь знань	10 Природничі науки
Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Мова навчання	українська
Профайл викладача (-ів)	Джаман Ярослав Васильович, кандидат географічних наук, доцент, асистент кафедри географії України та регіоналістики https://geoukr.chnu.edu.ua/pro-kafedru/spivrobotnyky/dzhaman-yaroslav-vasylovych/
Контактний тел.	+38 095 57 03 104
E-mail:	y.dzhaman@chnu.edu.ua
Сторінка курсу в Moodle	
Консультації	вівторок, 12.00 – 13.00

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальна дисципліна «Сільський зелений туризм регіонів України» належить до переліку вибіркових навчальних дисциплін за освітнім рівнем «бакалавр», що пропонується в рамках циклу професійної підготовки здобувачів першого рівня вищої освіти на другому році навчання. Вона забезпечує формування у студентів професійно-орієнтованої компетентності системного суспільно-географічного і регіонального дослідження туристичних комплексів сільської місцевості України та спрямована на засвоєння теоретичних і практичних знань про особливості територіальної організації продуктивних сил і суспільства загалом, взаємодії природного середовища і суспільства, вдосконалення вмінь та навичок регіональних досліджень набутих під час вивчення дотичних дисциплін.

Метою дисципліни є вивчення концептуальних засад суспільно-географічного аналізу туристичної атрактивності сільської території, оцінки туристичних ресурсів та соціально-економічних можливостей для ефективної диверсифікації та збалансованого розвитку туристичних комплексів України; науково-методичних основ просторової локалізації об'єктів туристичних комплексів.

НАВЧАЛЬНИЙ КОНТЕНТ ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

МОДУЛЬ 1. Теоретичні основи дослідження туристичних ресурсів і туризму сільської території.	
Тема 1	Вступ. Сільський зелений туризм - об'єкт географічного дослідження.
Тема 2	Теоретичні основи дослідження ринку туристичних послуг сільської території.
Тема 3	Методи оцінювання природної складової туристичної привабливості сільської території.
Тема 4	Методи оцінювання історичних і культурних туристичних ресурсів сільської території.
Тема 5	Туристичні комплекси сільських територій.
Тема 6	Територіальна організація сільського зеленого туризму.
МОДУЛЬ 2. Туристичні комплекси сільського зеленого туризму регіонів України.	
Тема 7	Сільський зелений туризм як окрема форма рекреаційної діяльності. Концептуально-теоретичні та методологічні аспекти.
Тема 8	Європейський досвід організації сільського зеленого туризму.
Тема 9	Організація та планування сільського зеленого туризму.
Тема 10	Менеджмент сільського зеленого туризму.
Тема 11	Маркетинг сільського зеленого туризму.
Тема 12	Розвиток сільського зеленого туризму в Карпатському регіоні України.
Тема 13	Перспективи розвитку сільського зеленого туризму в Україні.

ФОРМИ, МЕТОДИ ТА ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ

Методи навчання:
- словесні методи (лекція, співбесіда, консультація, дискусія, тощо), - практичні заняття, - наочні методи (презентації, ілюстрації, відеоматеріали, тощо), - робота з книгою: навчально-методичною, науковою, - електронне та інтерактивне онлайн-навчання (мультимедійні, дистанційні), - самостійна робота за програмою навчальної дисципліни.

ФОРМИ Й МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ

Методи контролю

Контроль знань студентів ґрунтується на здійсненні поточного і підсумкового контролю при застосуванні таких способів діагностики, як практичні і самостійні роботи, тестування, індивідуальні завдання, письмове і усне опитування. Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних та інших видів занять і має на меті перевірку рівня підготовленості

студента до виконання конкретної роботи. Модульний контроль проводиться у вигляді письмового фронтального опитування.

Форма підсумкового контролю - залік, що полягає в оцінюванні засвоєння студентом навчального матеріалу на підставі відповідей на підсумковому модулі, результатів виконання ним певних видів робіт.

Методами контролю є: усний, письмовий (розгорнута відповідь), тестовий, графічний при застосуванні індивідуальної та фронтальної перевірки знань, умінь і навичок студентів.

1. Контроль засвоєння *лекційного і самостійно опрацьованого* теоретичного матеріалу здійснюється на основі модульного (письмового) фронтального опитування, в тому числі – тестування.
2. Контроль засвоєння знань та набуття умінь і навиків при виконанні *практичних робіт* здійснюється шляхом їх поточної перевірки.
3. Контроль виконання *індивідуальних завдань* здійснюється за бажанням студентів, як додаткових (необов'язкових для виконання всіма студентами) науково-дослідницьких завдань шляхом оцінювання виконаних рефератів та усного індивідуального захисту результатів дослідження.

Розподіл балів, які отримують студенти.

Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни (до 100 балів) є сумою оцінок компетентностей (балів), одержаних за окремі оцінювані форми навчальної діяльності, за виконанні ІНДЗ та контрольний модуль (залік). Максимальна кількість балів, яку може отримати студент до заліку, у сумі становить 60 балів. Інші 40 балів відводиться на підсумковий модуль (залік). Питання *самостійної роботи* включені до завдань модульного контролю і оцінюються при модульному контролі. Додатково студент може отримати до 10 балів за виконання ІНДЗ. Підсумкова оцінка виставляється за сумою всіх отриманих балів згідно шкали оцінювання. При цьому в заліковій відомості зазначається сумарна кількість набраних балів, оцінка за шкалою ECTS і оцінка за національною шкалою.

Шкала оцінювання

Поточне опитування, тестування та самостійна робота	Максимальна кількість балів
Змістовий модуль 1	
T 1	5
T 2	5
T 3	5
T 4	5
T 5	5
T 6	5

Сума	30
Змістовий модуль 2	
T 7	4
T 8	4
T 9	6
T 10	4
T 11	4
T 12	4
T 13	4
Сума	30
Залік	
Всього	100

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання програмних результатів навчання здобувачів освіти здійснюється за шкалою європейської кредитно-трансферної системи (ECTS).

Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
	Оцінка (бали)	Пояснення за розширеною шкалою
Зараховано	A (90-100)	відмінно
Зараховано	B (80-89)	дуже добре
	C (70-79)	добре
Зараховано	D (60-69)	задовільно
	E (50-59)	достатньо
Не зараховано	FX (35-49)	незадовільно (з можливістю повторного складання)
	F (1-34)	незадовільно (з обов'язковим самостійним повторним опрацюванням освітнього компонента до перескладання)

Критерієм успішного оцінювання є досягнення здобувачем вищої освіти мінімальних порогових рівнів (балів) за кожним запланованим результатом навчання.

ПОЛІТИКА ЩОДО АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Дотримання політики щодо академічної доброчесності учасниками освітнього процесу при вивченні навчальної дисципліни регламентовано такими документами:

- ✓ «Етичний кодекс Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича»
<https://www.chnu.edu.ua/universytet/normatyvni-dokumenty/etychnyi-kodeks-chernivetskoho-natsionalnoho-universytetu-imeni-yurii-fedkovycha/>
- ✓ «Положенням про виявлення та запобігання академічного плагіату у Чернівецькому національному університету імені Юрія Федьковича»
<https://www.chnu.edu.ua/universytet/normatyvni-dokumenty/polozhennia-pro->

ЛІТЕРАТУРА

Основна:

1. Горішевський П. А., Васильєв В. П., Зінько Ю. В. Сільський зелений туризм: організація надання послуг гостинності. – Івано-Франківськ: Місто НВ, 2003. – 148 с.
2. Кудла Н. Є. Сільський туризм: основи підприємництва та гостинності: Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2015. – 152 с.
3. Рутинський М. Й., Зінько Ю. В. Сільський туризм. – К.: Знання, 2006. – 271 с.
4. Бейдик О. О. Рекреаційно-туристичні ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування. – К.: Київський університет, 2001. – 395 с.
5. Борушак М. Проблеми формування стратегії розвитку туристичних регіонів. – Л., 2006. – 288 с.
6. Географічні аспекти розвитку туризму (на прикладі України та Польщі): монографія / В. Г. Явкін, В. П. Руденко В. М. Андрейчук та ін. – Чернівці: ЧНУ, 2010. – 344 с.
7. Іванунік В. О., Явкін В. Г. Атрактивність рекреаційно-туристичних територій. – Чернівці: ЧНУ, 2012. – 248 с.
8. Кузик С. П. Географія туризму. – К.: Знання, 2011. – 271 с.
9. Любіцева О. О. Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти). – К.: «Альтерпрес», 2003. – 436 с.
10. Любіцева О. О., Панкова Є. В., Стафійчук В. І. Туристичні ресурси України. – К.: «Альтерпрес», 2007. – 369 с.

Додаткова:

1. Атаманюк Я. Д. До питання класифікації рекреаційних ресурсів. // Українська історична географія та історія географії в Україні: Матеріали міжнародної наукової конференції (7-10 жовтня). – Чернівці: Чернівецький національний університет, 2009. – 186 с.
2. Джаман Я. Етнотуризм у контексті міжетнічних стосунків в умовах глобалізації суспільства // Географія, економіка і туризм: національний та міжнародний досвід. Мат. X міжнар. наук. конф. (Львів, 7-9 жовтня 2016 р.). – Львів: ЛНУ ім. І Франка, 2016. – С. 114-118.
3. Петранівський В. Л., Рутинський М. Й. Туристичне краєзнавство : навч. посіб. – К. : Знання, 2006. – 575 с.
4. Смаль І. В. Основи географії рекреації і туризму: навчальний посібник. – Ніжин : Видавництво НДПУ імені Миколи Гоголя, 2004. – 264 с.
5. Топчієв О.Г. Суспільно-географічні дослідження : методологія, методи, методики. – Одеса : Астропринт, 2005. – 632 с.

6. Dzhaman Ya. Ethnic Tourism: the Problem of Conceptual Terminology and Methodical Approaches to Social-Geographic Studies// Часопис соціально-економічної географії. – Вип. 20 (1). – 2016. – С.143-148.

7. Vasyl Dzhaman, Ivan Kostaschuk, Yaroslav Dzhaman. Religious Tourism as a Scientific Category of Social-Geographic Research. / Science Review. Open Access Peer-reviewed Journal.- Publisher-RS Global Sp. Z O.O., Scientific Educational Center - Warsaw, Poland, № 8(15), September 2018.- 55 p.- P.8-14.